

Na regen komt zonneshijn.

Vandaag waren we even met Lela naar het Bangkok Hospital hier in de nabijheid. Ze heeft onlangs een laser-operatie aan haar oog gehad, dat was wat rood en geïrriteerd. De ziekenhuiszorg staat op het niveau van een 5-sterren resort. Kijk maar eens naar de foto van de receptie-hal. Roltrappen, kroonluchters, charmante dames in korte rokjes die je verwelkomen bij de ingang, begroeten met de Thaise Way en vragen: How can I help you? Deuren worden voor je opgehouden, koffie, koekjes, water, fruit in de wachtkamers. Hier ben je geen patient maar een client.

Je word direct geholpen en als je bij het afhalen van de medicijnen langer dan 5 minuten moet wachten, verzoeken ze je de manager te waarschuwen. Ik heb gelijk even mijn bloeddruk laten checken, die werd van dit alles beter dan in Nederland.

Als het hier regent, dan regent het ook. We werden verrast na het winkelen, gelukkig had ik net 2 grote badlakens gekocht, de songtau waar we in zaten, is aan de zijkant open en had

aardig de vaart erin. Onderweg stopte de chauffeur nog even om een medeweggebruikster de les te lezen en zag ik dat hij haar achterbumper eraf had gereden. Verder kon je niet veel zien want het viel met bakken uit de hemel, ik denk dat onze eigen provincie na zo'n stortbui volledig overstroomd zou zijn. Het is niet koud, eerder een warme douche. Maar de straten en zandweggetjes veranderen in modderstromen en kleine vieze poeltjes.

Als ik hier naar het plaatselijke marktje loop, zo rond half 5 is het nog licht, als ik een drie kwartier later terug kom met mijn zakjes met schoongemaakt fruit en stokjes vlees van het houtskoolvuurtje is het inmiddels donker. Dat was dus glibberen naar huis door de modder en maar hopen dat ik geen slangen tegen kom. Slangen zijn hier wel, ook giftige, gelukkig heb ik er dit jaar nog geen gezien. Wel een joekel van een kakkerlak in de douche, dat was op zich al schrikken genoeg.

Het telefoneren met Nederland verloopt soepel. Met je mobiel kun je via een speciale discount verbinding voordelig naar ons bellen en vader belt via tele2., Zelf heb ik al heel veel plezier gehad van mijn Thaise mobieltje.

De Thai zelf kunnen niet leven zonder hun mobiel en zonder auto. Ze steken zich er tot aan hun nek toe voor in de schulden, lenen geld bij woekeraars en vervallen van kwaad tot erger. De enige oplossing om van je schulden af te komen is dan je naam te veranderen en elders het opnieuw gaan proberen, so I have been told!

In Thailand ben je nooit helemaal zeker tot je het op papier hebt, en dan nog ! Maar als het gaat zoals we denken hebben we met ingang van a.s. donderdag ons huis. Ik wil er nog niet te enthousiast over zijn, dus dat wordt vervolgd. Maar wel op de plek waar we zo'n beetje wilden wonen, dus duimen maar.

